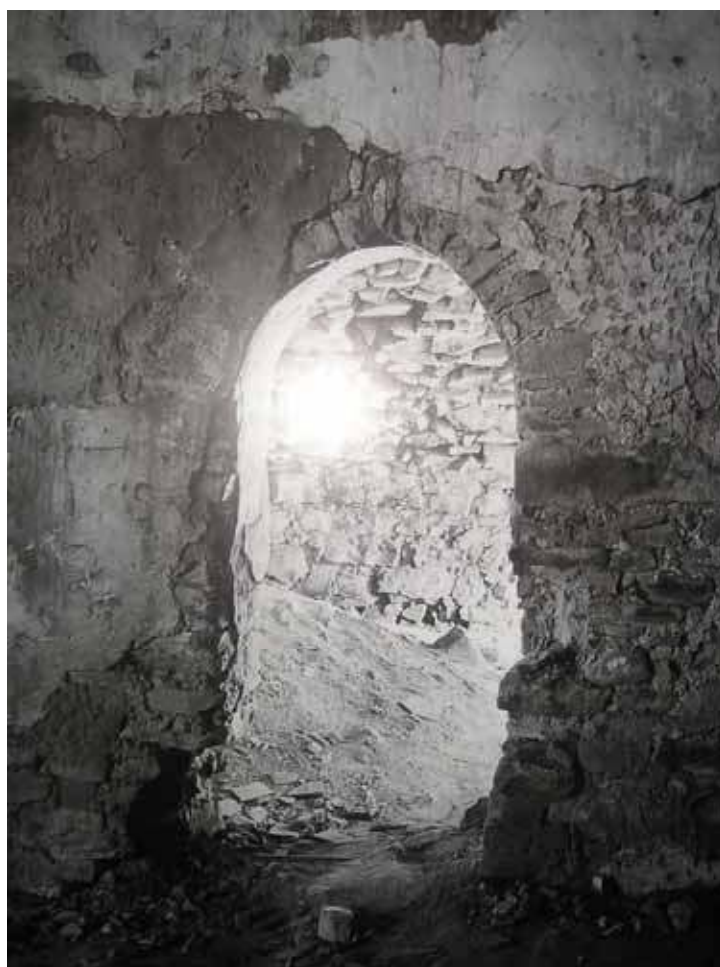

BRÁNA

AKTUALITY BRANICKÉHO SBORU ČCE

XVII. ročník číslo 10

říjen 2011

SLOVO NA ÚVOD

Lukáš 10, 25-37: Tu vystoupil jeden zákoník a zkoušel ho: „Mistře, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“ Ježíš mu odpověděl: „Co je psáno v Zákoně? Jak to tam čteš?“ On mu řekl: „Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí“ a „miluj svého bližního jako sám sebe“. Ježíš mu řekl: „Správně jsi odpověděl. To čiň a budeš živ.“

Zákoník se však chtěl ospravedlnit a proto Ježíšovi řekl: „A kdo je můj bližní?“

Ježíš mu odpověděl: „Jeden člověk šel z Jeruzaléma do Jericha a padl do rukou lupičů; ti jej obrali, zbili a nechali tam ležet polomrtvého. Náhodou šel tou cestou kněz, ale když ho uviděl, vyhnul se mu. A stejně se mu vyhnul i levita, když přišel k tomu místu a uviděl ho. Ale když jeden Samařan na své cestě přišel k tomu místu a uviděl ho, byl hnut soucitem; přistoupil k němu, ošetřil jeho rány olejem a vínem, obvázal mu je, posadil jej na svého mezka, zavezl do hostince a tam se o něj staral. Druhého dne dal hostinskému dva denáry a řekl: „Postarej se o něj, a bude-li tě to stát víc, já ti to zaplatím, až se budu vracet.“ Kdo z těch tří, myslíš, byl bližním tomu, který upadl mezi lupiče?“

Zákoník odpověděl: „Ten, který prokázal milosrdenství.“ Ježíš mu řekl: „Jdi a jednej také tak.“

My vlastně ve většině případů víme, co bychom měli dělat... Jenže jsme stejní, jako ten zákoník a hledáme pro sebe nějaké ospravedlnění, abychom to udělat nemuseli. A jsme dost možná ještě horší, protože známe i to podobenství o milosrdném Samařanu. A co, že známe podobenství, my mu dokonce rozumíme a rozumíme mu přesně tak, jak by si Pán Ježíš přál, aby mu lidé rozuměli. Chápeme, že otázka není „Kdo je můj bližní?“, ale komu se staneme bližním my. Ke komu se my skloníme, abychom mu ulehčili jeho trápení.

Tohle všechno víme, protože o tom mluvil Pán Ježíš a čteme to i v Pavlových listech, čteme to v listech apoštola Petra i apoštola Jana, čteme to v listu Jakubově... Tam všude v různých obměnách čteme, že nesmíme být neteční k trápení lidí kolem nás, ale naopak plní soucitu.

Víme to – a přece je to pro nás tak těžké. Jsme stejní jako ten zákoník. Rádi bychom se vyvinili, ospravedlnili sami sebe ve svých očích, našli nějaké zdůvodnění, proč vlastně tomu či onomu potřebnému pomoci nemusíme, či snad dokonce nemáme. Odvoláváme se na to, že dnes funguje sociální síť, zatímco tehdy se každý musel starat sám o sebe. Přesvědčujeme sami sebe, že ti tehdejší potřební byli skutečně potřební, zatímco dnes jsou všichni ti bezdomovci jen banda líných opilců, kteří svůj život ani změnit nechťejí.

Královský zákon lásky ale nemá žádné takovéto dodatky. Miluj naplno Boha a miluj bližního jako sám sebe. A dost. Ve chvíli, kdy by člověk chtěl začít dumat, jestli ten který člověk je, nebo není „bližní“, tak slyšíme jasné „ano“! Ano – to je tvůj bližní. Cožpak nevidíš, že potřebuje pomoc?! Nepřemýšlej nad tím, proč upadl mezi lotry, kteří jej obrali o peníze, byt, zdraví či lidskou důstojnost. Jdi a prokaž mu milosrdenství.

JFP

STARŠOVSTVO

Zápis z 720. schůze staršovstva konané v pondělí 10. října 2011

Přítomni:

členové: Pechar, Drápal, Dus, Holý, Novotný, Plhák, Slabý, Stralczynská, Zvánovcová, Hoznauer; omluveni: Bruncko, Mazný, Chadima, Žilková

Biblický úvod: J. Zvánovcová – píseň 660 (EZ – dodatek), o jistotách tohoto světa, o potěšování a posuzování. Modlitba

Příští schůze staršovstva bude 2. pondělí v listopadu tedy 14. listopadu 2011, biblický úvod bude mít Miriam Žilková.

Přístavba

Staršovstvo pověřilo br. V. Proska dalšími jednáními o přístavbě.

S pí Vajčnerovou – zástupkyní ateliéru D. Vávry, s pí Šnajdrovou o sítích, s pí Adamovou o prodeji sousedního pozemku.

Staršovstvo se seznámilo s dalšími názory D. Ekarta na přístavbu. Ty budou otištěny v listopadovém čísle časopisu Brána i s odpovědí staršovstva.

Zpráva o financích

Dokončuje se vyúčtování letních akcí – táborů a sborové dovolené.

Další sbírky:

30.10. na sociální a charitativní pomoc

20.11. na nepálského studenta (2. část)

25.12. na bohoslovce a vikariát

Je založen variabilní symbol 888 pro přístavbu. Pokud by někdo už teď chtěl posílat nějaké peníze na tento účel, ať používá VS 888.

Návrh na obsazení dozorčí rady střediska diakonie a o Lifetoolu: br. Souček, ses. Budráková, br. Petr Firbas, ses. Jarmila Čierná, ses. Marie Jelínková, ses. Karolína Hrubá, br. Josef Zeman, br. Ondřej Petr

Nejbližší bohoslužby

16.10. s vysluhováním Večeře Páně

23.10. (4. v měsíci) J. A. Dus

30.10. Děkuvzdání s vysluhováním Večeře Páně

27.11. L. Rejchrt – 1. adventní

Ohlédnutí za letními akcemi se bude konat v neděli 16.10.2011 po bohoslužbách.

22.10.2011 bude úklid kostela. Staršovstvo žádá všechny, kdo mají v kostele nějaké věci, které do kostela nepatří, aby si je odnesli. Co zůstane, bude při úklidu vyhozeno.

V. Vaněček organizuje posezení po bohoslužbách. Pokud by někdo chtěl přispět, ať přinese něco jedlého na pohoštění.

MČ Prahy 4 nás požádala, jestli by mohli ve středu 21.12.2011 odpoledne uspořádat v našem kostele koncert. Staršovstvo souhlasí.

Vánoční hra bude provedena 4. adventní neděli 18.12.2011.

Letní tábory budou v příštím roce v termínech 28.7. – 11.8.2012.

Výtěžek z prodeje při vánoční hře bude pro středisko Maják.

Zapsal A. Slabý

18.září byl pokřtěn
Dominik Chadima

RADOST

OVOCE DUCHA JE RADOST

Pro začátek stojí zato zamyslet se nad tím, jaký je rozdíl mezi radostí a štěstím. Kdy je člověk radostný a kdy je šťastný. Ten základní rozdíl vidím v tom, že být šťastný je výsledkem všemožných více či méně náhodných událostí. Když o někom řekneme, že má štěstí, tak nepočítáme s nějakou jeho snahou. Tuhle vyhrál ve sportce, potkal ty správné lidi, byl ve správnou chvíli na správném místě.

Když o někom řekneme, že je to člověk radostný, že v jeho životě má své místo radost, tak mi z toho proznívá předně nějaká dlouhodobost, soustavnost. Proto Pavel nepíše „Bud'te šťastní v Pánu vždycky, znovu říkám bud'te šťastní!“, ale „Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se!“ (Fp 4, 4). Naplnit svoji radost můžeme i v situacích, kdy nám štěstí nepřeje. Naší křesťanskou povinností je přesvědčit svět, že víra v Ježíše Krista zbavuje člověka smutku a tísně a naplňuje ho radostí a potěšením.

Jak tedy dojít takovéto plné radosti?! Souvisí to s poslušností Božím přikázáním, protože o této poslušnosti mluvil Pán Ježíš, když řekl „*To jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vaše radost aby byla plná.*“ (Jan 15, 11) Jde o to nestat se obětí okolností, obětí všemožných souher náhod. Jde o to zakotvit svůj život v Bohu. Pak člověk nelítá jako na horské dráze štěstí a neštěstí, ve kterých se jeden až bojí radovat, protože ví, jak hrozně krátký okamžik radosti to může být. Tenhle svět nás zahlcuje ve valné většině zprávami špatnými až tragickými. Zkuste si při kterémkoliv zpravodajství dělat čárky, kolik zpráv je o něčem pěkném a kolik o něčem špatném. Ještě jednou tu důležitou větu: Naši křesťanskou povinností je přesvědčit svět, že víra v Ježíše Krista zbavuje člověka smutku a tísně a naplňuje ho radostí a potěšením.

Naše radost nekoření v pomíjejících jistotách tohoto světa, mezi kteréžto nejistoty patříme i my sami. Bible jasně říká, že nejsme spaseni na základě svých skutků. Radost z Boží lásky z vykoupení, kterého se nám dostalo v Kristu – to je něco, co prostě platí, ať se děje cokoli. Pavel píše: ...máme proč se rmoutit a přece se stále radujeme! (2Kor 6,8).

Máme proč se radovat – vždyť v nebi se radují z nás. Nebeská radost je popsána ve třech Lukášových podobenstvích o ztracených věcech – ztracená ovečka (L 15, 4–7); ztracená mince (L 15, 8–10) a marnotratný syn (L 15, 11–24). V souvislosti s těmito podobenstvími pak Pán Ježíš řekl: „*Pravím vám, právě tak je radost před anděly Božími nad jedním hříšníkem, který činí pokání.*“ (L 15, 10)

Tahle místa se pěkně hodí jako slovo, kterým můžeme potěšovat lidi kolem nás, kteří se bojí jít za Bohem. Kterým připadá, že jsou příliš hříšní a že je Bůh nakonec vlastně ani přijmout nemůže. Přijměme tato tři podobenství ale také jako slovo o nás. Pokaždé, když si uvědomíme, že v našem životě je něco špatně a napravujeme to, pokaždé, když se dáváme na pokání, když litujeme toho špatného, co jsme provedli, tak se andělé v nebi radují. Můžeme mít podíl na této radosti. Zákon, který usvědčuje z hříchu – to není něco smutného. To je krok k radosti, kterou přinese pokání.

Ducha svatý, který nás vede k poznání vlastní slabosti ještě dokonaleji, než Mojžíšův zákon, tak nás také uvádí do mnohem dokonalejší radosti, když tuto slabost vyznáváme a snažíme se proti ní bojovat.

JFP

KONFIRMAND

Začíná konfirmační cvičení – podle sborových ohlášek večer po mládeži. Tak pozdě? Přihlášení jsou totiž ve věku, kdy je nikdo nenutí, aby byli doma do devíti hodin, nenutí je ani, aby se nechali konfirmovat. Tato situace nenastává jen u nás. V časopisu sboru ČCE Valašské Meziříčí jsme si přečetli vyznání konfirmanda, který se také pro konfirmaci rozhodl až s odstupem času:

... Spousta z vás mne zná ze shromáždění, ale skalní si pamatují dobu, kdy jsme navštěvovali bohoslužby spolu s babičkou, která mne od křtu až do školního věku vedla k víře, za což jsem jí dodnes vděčný. Po té, co nás předešla, zůstala víra na mně samém. Ale bylo mnoho jiných zájmů, líbivých nabídek, které jsem stavěl před víru a před návštěvami sboru. Do určité doby, kdy jsem měl relativně vše, co jsem potřeboval, ale k opravdovému štěstí a spokojenému životu stále něco chybělo, zvláště v době, kdy byly ty těžší okamžiky v životě....

Při jedné cestě z bohoslužeb jsem oslovil dnešního bratra faráře a požádal ho o upřesnění mého pohledu na víru. Z upřesnění se staly pravidelné diskuze, které mě utvrdily, že jsem křesťan, věřící, který chce žít ve víře v Pána Ježíše Krista. Ale stále jsem si myslel, že to stačí, že je to v dnešní mluvě OK. Ano, jen do jarní konfirmace. To jsem si uvědomil ... že tu něco chybí. A to něco mi právě připomenuli mládežníci svým přiznáním se ke křtu. Moje lepší já se mne zeptalo: Chlape, na co ešče čekáš? Ted' máš příležitost říct, že jsi vděčný rodičům a kmotřům za křest a šanci jít cestou víry a vyslovit svou vděčnost.

Tak jsem dnes tady před vámi a uprostřed vás. Mnohým se možná zdá, že je to nějaká novina, moderna. Ne, není!! Jen konfirmace v pozdějším věku, to jen jeden v vás konečně našel cestu k Pánu Ježíši a odvahu, že se dnes chce k němu veřejně přihlásit a stát se členem vaší – naší - sborové rodiny, Chci vám poděkovat, že jste mě mezi sebe přijali po dlouhé odmlce, poděkovat... a slíbit, že chci nejen Písmo číst, ale podle Pisma žít.

(zkráceno)

DOPIS OD ELIŠKY

Drazí přátelé,

netradičně píši svůj modlitební dopis bez obrázkové přílohy. Přestože vás nechci ošidit o nic z toho, co se událo, z důvodů časového presu a změny prostředí jsem se uchýlila ke zjednodušení svého měsíčního projevu.

Již minulou neděli, 2.10., jsem se vrátila z Bosny do Prahy.

Poslední týden jsem se v Banja Luce snažila strávit co nejintenzivněji se studenty, kterým jsem během roku sloužila a se kterými jsme se nejvíce sblížili. Byli mezi nimi mé spolubydlící, lektorka jazyka, studenti z letního tábora a další. Stejně intenzivně, jako s nimi, jsem chtěla ještě být i s členy ze sboru a mými banjaluckými přáteli z řad misionářů a spolupracovníků.

Poslední týden před mým odjezdem jsme se spolupracovnice z organizace EUS (Evandjeosko Udruženje Studenata) měli týmové setkání. Sjeli jsme se s týmy z měst Sarajevo, Banja Luka a Zenice a společně se ohlíželi za minulým rokem, hodnotili, co se vydařilo, jakým způsobem Bůh jednal, také čeho se naopak nepodařilo dosáhnout. Dívali jsme se i dopředu a plánovali podobu služby na následující rok. Během setkání jsme měli semináře na témata o vizi mateřské organizace IFES do roku 2020 (více na <http://www.ifesworld.org/about/vision>), o tom, co to znamená být dobrým pracovníkem (nejen) v této studentské organizaci a také o tom, jak správně

budovat vedoucí tým ve službě. Konec tohoto setkání pro mě znamenal rozloučení se s týmem, se kterým jsem celý rok pracovala, a rozloučení se s mou službou a organizací, ve které jsem sloužila.

Pamatuji si, jak jsem si ještě před rokem říkala, jak dlouhých bude těchto dvanáct měsíců. Teď, když se ohlížím zpátky, říkám si, jak to uteklo a snažím si uvědomit, jestli je teď něco jinak, než před rokem. Povzbuzující a hodnotící slova od spolupracovníka Davida a mé vedoucí Enisy mi dala pocit jistoty, že moje služba měla smysl. Toho "něčeho", co bylo pro mě na začátku trochu nehmatatelné, jsem se snažila chopit zodpovědně a dát vše ze sebe, aby bylo dílo nakonec dobré.

Postupně mi Bůh dával vědět, proč v Banja Luce jsem. Musím přiznat, že to bylo nejen kvůli tomu, co jsem díky jeho milosti mohla vykonat ve službě, ale také kvůli tomu, co Bůh mohl vykonat pro mě, ve mně. Vzdálenost od domova, přátel, známého prostředí činí člověka mnohem citlivějšího a vnímavějšího.

Tímto krátkým závěrečným dopisem bych chtěla poděkovat vám všem, kdo jste po celou tu dobu stáli za mnou, vedle mě nebo i přede mnou. Celým srdcem vám děkuji za podporu a důvěru, kterou jste mi dali, když jsem k vám na začátku celkem nejistě přišla a ptala se, jestli do toho půjdete se mnou. Upřímně jsem se po celou dobu modlila, aby i vám Bůh oplácel vaši dobrotivost a laskavost.

Ještě než se dostanu k závěru, chtěla bych vás naposled poprosit o modlitby za můj návrat domů. Není to pro mě tak jednoduché, jak jsem si zprvu myslela. Modlete se prosím, abych se dokázala vrátit zpátky do rodiny, kde není vše úplně lehké, "vrátit se" zpátky do sboru, dobře se zapojit na univerzitě, navyknout zpět na pražský životní styl...

V době na přelomu října a listopadu bych měla mít ve sboru ČCE Braník prezentaci o své službě. Jste tedy všichni srdečně zvani.

Eliška

(zkráceno)

SPORT

Sportovní aktivity se nám tak rozmnožily, že si zaslouží samostatnou rubriku

TURISTÉ

... po krásné a sluníčkem vyhřáté Ostré v září se hlásím s dalším výletem, a to na **neděli 23. října**. Nabízím vám cestu vláčkem do Žalova a odtud **na Levý Hradec** (část Roztok) s prohlídkou prvního křesťanského kostelíku v Čechách. Dal ho postavit v 9. století kníže Bořislav a vysvětil ho údajně samotný velkomoravský Metoděj, který předtím našeho Bořislava pokřtil. Kostel sv. Klimenta byl časem přestavovaný, ale románské základy jsou k vidění (zkusím zajistit prohlídku uvnitř). Z Levého Hradce jde naučná stezka kolem Vltavy do Roztok, celé do 5 km. Cestou jsou krásné výhledy na řeku a protější skalnaté stráně. Z Roztok jede do Prahy autobus nebo zase vlak. Kdyby byl zájem, můžeme ještě zajít do muzea na expozici o starém osídlení tohoto kraje a třeba i na Zdenku Braunerovou, která tu žila a malovala krásné obrazy podzimní přírody.

Když tak listuji naší kronikou, kterou vedu od roku 2006 a kde je už skoro 50 výletů (!), vidím, že jsme toho nachodili/y opravdu hodně, v Praze i v okolí. Mám z toho radost a moc pěkné vzpomínky. Naše "sportovní výkony" sice trochu slábnou, ale to nevadí, výlet se dá vždycky přizpůsobit našim možnostem. Myslím, že nejdůležitější je, že je nám spolu dobře, tedy alespoň mně je vždycky dobře s vámi a vždycky se na vás znovu těším.

Lenka

VOLEJBAL

Od listopadu se opět hraje volejbal každé pondělí od 17,15 do 19 hod v tělocvičně Obchodní akademie v Dušní ulici č. 7. Hraje se rekreačně a nadšeně, vítán je každý. Informace: Saša Slabý – mobi 1 776800477.

FOTBAL PRO DĚTI 6 – 10 LET

Každý čtvrtek 16:30 až 18:00 na hřišti TJ Sokol Podolí, Podolská 5. Pořádá občanské sdružení Ambassadors, mezinárodní křesťanská fotbalová organizace. Informace: Kryštof Rybáček – 739 377 862 a Ján Bruncko – 728 167 186.

DO KOSTELA NA KOLE

"Pojeďte do kostela na kole!" Tak znělo motto akce pořádané již čtvrtým rokem Poradním odborem pro otázky životního prostředí při SR ČCE, Ekologickou sekcí ČKA a Českou křesťanskou enviromentální sítí při příležitosti slavení Dnů vděčnosti za stvoření.

Jak v neděli 18. září na tuto výzvu odpověděl branický sbor?

Posuďte sami z obrázků, které zaznamenalo rybí oko kamery Jiřího Kutiny:

Kola, koloběžky, kolečkové brusle, kočárky, přívěsy za kolo.....
 Na vlastní pohon přijeli ti, kteří přijíždějí na kole pravidelně; někteří jen v tento vybraný den.

Chceš zkusit, jak jezdí Večerníček?
 Těch, kteří se alespoň chvíličku udrželi v sedle bez podpěrné ruky přátel,
 bylo jen pár, respektive tři.

takových kol a koleček, až je z toho i ten náš kostel celý kulatý

Ve svatováclavskou středu 28. října proběhla akce Pražské jezy. Nádherné počasí přímo lákalo k relaxu a odpočinkovému dopoledni. Celkem 25 odvážlivců všech věkových kategorií z Braníku a okolí a jeden Američan však zvolilo dobrodružství a

rozhodlo se zdolat naši matičku Prahu na lodích, a zároveň se tak symbolicky rozloučit s vodáckou sezónou pro tento rok. Veleúspěšné akci předbíhalo náročné celodenní nakládání lodí, které hrdinsky zvládli Marek a Leoš Pospíšilovi spolu s Tomášem Bedrníkem. Využili jsme skoro veškeré vodácké vybavení YMCY Braník (10 lodí a 1 raft. Že vlek neměl technickou a ještě mu praskla pneumatika by se asi ventilovat nemělo:) Nakonec však vše dobře dopadlo, a tak jsme už v

10:30 stáli ve vestách na břehu, mezi dalšími 1000 odvážlivci, připravenými pokořit Vltavu. Lodí a lidí bylo nespočet, nic to ale neubíralo na kráse okamžiku. Trasa začínala u Vyšehradu (startovalo se z Císařské louky) a končila na ostrově Štvanice. Cestou jsme zdolali 3 divoké jezy, nabrali litry vody a utopili 0 pasažérů. Celá akce předčila očekávání, všichni se náramně bavili a my se budeme těšit na další rok.

Kristýnka Dolejšová a Marek Pospíšil

Pravidelný sborový program

Neděle 9,30 bohoslužby

první neděli v měsíci rodinné
třetí neděli vysluhována
sv. večeře Páně

Úterý 7,30 modlitební setkání
18,30 mládež

Středa 15,30 a 17 maminky s dětmi
18,00 biblická hodina

Čtvrtek 8,05 čtení katechismu
20,00 PoMlaSg „třicátníci“
(nepravidelně)

Pátek 16,00 dorost (děti 8-12 let)

úřední hodiny faráře
Jaroslava Pechara:

úterý a středa 14,00 – 16,00
čtvrtek 10,00 – 12,00

Obsah:

Slovo na úvod	2
Staršovstvo	3
Křest Dominika	4
Dar Ducha sv. RADOST	4
Konfirmand	5
Dopis od Elišky	6
Turisté	7
Volejbal	8
Fotbal	8
Do kostela na kole	8
Pražské jezy	11

obrázek na titulní stránce: kostel sv. Jiří,
Pelhřimov

**Radujte se v Pánu vždycky,
opět pravím: RADUJTE SE**

BRÁNA

XVII. ročník, číslo 10, ŘÍJEN 2011

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha – Braník.

Redaktorka: Růžena Černá

Redakční rada: J. Čierná, J. Holý

Příspěvky odevzdejte redakci nebo pošlete
mailem na adresu mscerny@volny.cz.

Uzávěrka: druhé pondělí v měsíci.

Sbor Českobratrské církve evangelické
Modřanská 118, 147 00 Praha 4 – Braník
tel.: 244 461 037
<http://branik.evangelnet.cz>, branik@evangelnet.cz

číslo účtu: 135027438/0300

Variabilní symboly:

111	křesťanská služba
222	salár
333	dar
444	Jeroným. jednota
555	nepálský student
888	přístavba